

தி.மு.க. ஆட்சியின் திட்டங்களின் பெயர்களை மாற்றலாம்; ஆனால் மக்கள் அடைந்த பலன்களை மறைக்க முடியாது!

தூத்துக்குடி தெற்கு மாவட்டச் செயலாளர் - முன்னாள் அமைச்சர் அனிதா ஆர்.ராதாகிருஷ்ணன் எம்.எல்.ஏ. அறிக்கை:

தூத்துக்குடி, ஜூலை 28-
தூத்துக்குடி தெற்கு
மாவட்டச் செயலாளர் -
முன்னாள் அமைச்சர்
அனிதா ஆர்.ராதாகிருஷ்
ணன் எம்.எல்.ஏ. விடுத்
துள்ள அறிக்கை வரு
மாறு:-

தி.மு.க. தலைவர்
மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள்
தமிழ்நாட்டின் முதல
மைச்சர் பொறுப்பு வகித்த
2021-2026ஆம் ஆண்டு
வரையான ஆட்சிக் காலத்
தில் நிறைவேற்றி செயல்ப
டுத்திய எண்ணற்ற மக்கள்
நலத்திட்டங்களின்
பெயர்களை மாற்றி
ஆனந்தம் அடைகிறது
த.வெ.க. அரசு.

வர்கள் தங்களது திறனை
வளர்த்து உயர் பொறுப்பு
களுக்கு வருவதற்கு
வாய்ப்பு வழங்கிய நான்
முதல்வன் திட்டம், ஆரம்
பக்கல்வி மாணவர்
களுக்கு வரப்பிரசாதமாக
அமைந்த முதலமைச்சர்
கால உணவு திட்டம்
ஆகிய திட்டங்களின்
பெயர்களை மாற்றி
யுள்ளது த.வெ.க.அரசு.
ஆனால் இந்த திட்டங்
களால் பெற்ற நலன்களையு
ம் வழங்கிய திராவிட

மாடல் அரசையும் எக்கா
லத்திலும் மறைக்க முடி
யாது.
தனது தேர்தல் வாக்கு
றுதிகளான வருடத்திற்கு
6 சிலிண்டர் இலவசம்,
மகளிருக்கு மாதம்
ரூ.2500, திருமணத்தின்
போது 8 கிராம் தங்கம்
மற்றும் பட்டுப் புடவை,
மூத்த குடி மக்களுக்கு
மாதம் ரூ.3000, வேலை
யில்லா பட்டதாரிகளுக்கு
மாதம் ரூ.4000 என அள்ளி
வீசப்பட்ட வாக்குறுதி
களில் ஒன்றைக் கூட
நிறைவேற்ற இதுவரை
நடவடிக்கை எடுக்காத
தவக அரசு.

மக்கள் நலனுக்கான
திருட்டு, ரூ.100 கோடி
மதிப்புள்ள பழனி
கோயில் சொத்து தனியார்
பத்திரம் பதிவு, டாஸ்மாக்
கடைகள் மூடுவது என
அறிவித்து விட்டு எலைட்
பார்கள் திறப்பு, லாக்கப்
மரணங்கள், தி.மு.க.வினர்
மீது ஏராளமான பொய்
வழக்குகள் என அவலங்
களும் ஊழல்களும் தொடர்
கதையாக உருவெடுத்துள்
ளது த.வெ.க. ஆட்சியில்.
திட்டங்களின் பெயர்க்
ளை மாற்றலாம்... மக்
கள் அடைந்த பலன்களை
அழிக்க முடியாது...

மக்கள் நலனுக்கான
எங்கள் பணி தொடர்ந்து
நடைபெறும்.

இவ்வாறு அனிதா
இராதாகிருஷ்ணன்
எம்.எல்.ஏ. அறிக்கையில்
தெரிவித்துள்ளார்.

இளைஞர்களுக்கு அதிக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க ஒன்றிய அரசின் நடவடிக்கை என்ன?

திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் செயல்பாடுகள் எந்த நிலையில் உள்ளன?

மாநிலங்களவையில் - கே.ஆர்.என்.இராஜேஸ்குமார் எம்.பி. கேள்வி!

புதுடெல்லி, ஜூலை.28
டெல்லி பாராளுமன்ற
மாநிலங்களவை கூட்டத்
தொடரில் நாமக்கல்
கிழக்கு மாவட்ட கழகச்
செயலாளரும் மாநிலங்
ளவை உறுப்பினரும்
நாமக்கல் மாவட்ட மத்
திய கூட்டுறவு வங்கி தலை
வருமான கே.ஆர்.என்.
இராஜேஸ்குமார் கலந்து
கொண்டார்.

அப்போது, திறன் மேம்
பாடு மற்றும் வேலை
வாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்ட
ங்கள் வலுப்படுத்தப்பட்டு
ள்ளனவா? அவற்றின்
விவரங்கள் என்ன, இளை
ஞர்களின் பங்கேற்பு அதி
கரித்துள்ளதா, அதனால்
கிடைத்துள்ள பயன்கள்
என்ன? என மாநிலங்கள
வையில் மாநிலங்களவை
உறுப்பினர் கே.ஆர்.என்.
இராஜேஸ்குமார் எம்.பி.
கேள்வி எழுப்பினார்.

இதற்கு பதில் அளித்து
பேசிய தொழிலாளர் மற்ற
ும் வேலைவாய்ப்புத்
துறை இணையமைச்சர்
ஷோபா கரந்த்லாஜே,
வேலைவாய்ப்புத் திறனை

மேம்படுத்துவதுடன்
வேலைவாய்ப்பை உரு
வாக்குவதும் ஒன்றிய அரசின்
முன்னுரிமையாக
உள்ளது. அதற்கேற்ப,
நாடு முழுவதும் பல்வேறு
வேலைவாய்ப்பு உருவாக்
கும் திட்டங்களை செயல்ப
டுத்தப்பட்டு வருகின்றன.
அரசால் செயல்படுத்தப்
படும் பல்வேறு வேலை
வாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்ட
ங்கள் மற்றும் நிகழ்ச்சி
களின் முழு விவரங்களையு
ம் https://dge.gov.in/schemes_programmes என்ற
இணையதளத்தில் காண
லாம்.

பிரதான் மந்திரி
கௌசல் விகாஸ்
யோஜனா (PMKVY), ஜன்
சிக்ஷன் சன்ஸ்தான் (JSS),
தேசிய தொழிற்பயிற்சி
ஊக்குவிப்புத் திட்டம்
(NAPS), தொழிற்கல்வி
நிலையங்கள் (ITI) மூலம்
செயல்படுத்தப்படும்
கைவினைஞர் பயிற்சித்
திட்டம் (CTS) உள்ளிட்ட
பல்வேறு திட்டங்களின்
கீழ், திறன் மேம்பாட்டு
மையங்கள், பள்ளிகள்,

கல்லூரிகள் மற்றும் நிறுவ
னங்களின் பரந்த வலைப்
பின்னல் வாயிலாக திறன்
பயிற்சி, மறுதிறன் பயிற்சி
மற்றும் மேம்பட்ட திறன்
பயிற்சிகளை வழங்கும்
வகையில் 'ஸ்கில் இந்தியா
மிஷன்' (SIM) செயல்படுத்
தப்பட்டு வருகிறது.

தொழில்துறைக்குத்
தேவையான திறன்களு
டன் இந்திய இளைஞர்
களை எதிர்காலத்திற்குத்
தயார்படுத்துவதே இத்
திட்டத்தின் நோக்கமா
கும். மேலும், உற்பத்தித்
துறைக்கு சிறப்பு முக்கியத்
துவம் அளித்து, அனைத்
துத்துறைகளிலும் வேலை
வாய்ப்பு உருவாக்கத்தை

ஆதரிக்கவும், வேலை
வாய்ப்புத் திறனை மேம்ப
டுத்தவும், சமூகப் பாது
காப்பை உறுதிப்படுத்தவும்
'பிரதான் மந்திரி விக்கித்
பாரத் ரோஜ்கார்
யோஜனா' என்ற வேலை
வாய்ப்பு சார்ந்த ஊக்கத்
தொகைத் திட்டம் (ELI)
செயல்படுத்தப்பட்டு வரு
கிறது.

ரூ.99,446 கோடி மதிப்
பிலான இத்திட்டத்தின்
மூலம், இரண்டு ஆண்டுக
ளில் 3.5 கோடிக்கும் அதிக
மான வேலைவாய்ப்பு
களை உருவாக்க ஊக்கு
விப்பது இலக்காக நிர்ண
யிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசின் தொழி
லாளர் மற்றும் வேலை
வாய்ப்பு அமைச்சகம்
தேசிய பணிச் சேவை
(National Career Service NCS)
இணையதளத்தையும் நிர்
வகித்து வருகிறது.

இந்த டிஜிட்டல் தளம்
மூலம் தனியார் மற்றும்
அரசுத் துறை வேலை
வாய்ப்புத் தகவல்கள்,
இணையவழி மற்றும்
நேரடி வேலைவாய்ப்பு
முகாமங்கள், வேலை தேடு
தல் மற்றும் பொருத்த
மான வேலைவாய்ப்பைக்
கண்டறிதல், தொழில்சார்
ஆலோசனை, தொழிற்
கல்வி வழிகாட்டுதல்,
திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்
சிகள் மற்றும் திறன் பயிற்
சித் திட்டங்கள் உள்
ளிட்ட ஒருங்கிணைந்த
சேவைகள் வழங்கப்பட்டு
வருகின்றன.

வேலைவாய்ப்பு மற்ற
ும் வேலையின்மை
தொடர்பான அதிகாரப்
பூர்வ புள்ளிவிவரங்கள்,
201718 முதல் புள்ளியியல்
மற்றும் திட்ட அமலாக்க
அமைச்சகம் (MoSPI)
நடத்தி வரும் காலமுறை
தொழிலாளர் படை
ஆய்வு (PLFS) மூலம் சேக
ரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அந்த ஆய்வின் சமீபத்
திய அறிக்கையின்படி, 15
முதல் 29 வயதுக்குட்
பட்ட இளைஞர்களின்
தொழிலாளர் படை பங்
கேற்பு விகிதம் (LFPR) 2022
ஆம் ஆண்டில் 43.2 சதவீத
மாக இருந்தது; அது
2025ஆம் ஆண்டில் 46.0
சதவீதமாக உயர்ந்
துள்ளது.

அதேபோல், 15 முதல்
29 வயதுக்குட்பட்ட
இளைஞர்களின் தொழி
லாளர்-மக்கள் தொகை
விகிதம் (WPR) 2022ஆம்
ஆண்டில் 38.5 சதவீதமாக
இருந்த நிலையில், 2025
ஆம் ஆண்டில் 41.4 சதவீத
மாக அதிகரித்துள்ளது.
மேலும், நாட்டின் வேலை
யின்மை விகிதம் (UR) 2022
ஆம் ஆண்டில் 10.6 சதவீத
மாக இருந்த நிலையில்,
2025ஆம் ஆண்டில் 9.9 சத
வீதமாகக் குறைந்துள்ள
தாக அமைச்சர் தெரிவித்
துள்ளார்.

தேர்வு முகமைகளா? தேர்வு வேதனைகளா?

ஏன் வேண்டும் தேர்வு முகமைகள்? கல்வியை

அளவிடுகிறோமா, அச்சத்தை வளர்க்கிறோமா?

கல்வியின் நோக்கம் அறிவை வளர்ப்பதா?
அல்லது தேர்வுகளைப் பெருக்குவதா?

இந்தக் கேள்வி இன்றும் மும்புவதும் ஒலிக்க
வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.

நேற்று வரை பள்ளிப் பொதுத்தேர்வு. இன்று தேசிய
நுழைவுத் தேர்வு. நாளை வேலைவாய்ப்புத் தேர்வு.
அதற்குப் பிறகு தகுதித் தேர்வு. பின்னர் சிறப்புத் தகுதித்
தேர்வு. இதற்கெல்லாம் மேலாக ஒவ்வொரு துறைக்கும்
ஒவ்வொரு தேர்வு முகமை.

இது கல்வி அமைப்பா? அல்லது தேர்வுத் தொழிற்சா
லையா? தேசியத் தேர்வு முகமை (NTA) உருவாக்கப்பட
டபோது, வெளிப்படையான, நம்பகமான, ஒருங்கி
ணைந்த தேர்வு முறையை உருவாக்குவோம் என்று
கூறப்பட்டது. ஆனால் நடந்தது என்ன?

ஒவ்வொரு ஆண்டும் கேள்வித்தாள் கசிவு. தேர்வு
மையங்களில் குளறுபடி. தொழில்நுட்பக் கோளாறுகள்.
மதிப்பெண் சர்ச்சைகள். நீதிமன்றங்களின் கதவைத் தட்
டும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள். ஒரு தேர்வு முடி
வுக்காக மாதக்கணக்கில் காத்திருக்கும் குடும்பங்கள்.

இந்த நிலை தொடர்ந்தும் இருக்கும் போது, “இன்னும்
புதிய தேர்வுகள் வேண்டும்” என்று கூறுவது
பிரச்சினைக்கு தீர்வா? அல்லது பிரச்சினையை மேலும்
பெருக்குவதா?

கல்வி என்பது நம்பிக்கையின் மீது கட்டமைக்கப்பட
வேண்டிய அமைப்பு. ஆனால் இன்றைய கல்விக்க
ொள்கை முழுவதும் சந்தேகத்தின் மீது கட்டமைக்கப்பட
டிருக்கிறது.

பள்ளி ஆசிரியரை அரசு தேர்வு செய்து பணியில்
அமர்த்துகிறது. பின்னர் அவருக்கே மீண்டும் தகுதித்
தேர்வு நடத்துகிறது.

நாளை அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகளில்
பணியாற்றும் பேராசிரியர்களுக்கும் அதே நிலை வரா
தென்று யார் உறுதி அளிக்க முடியும்?

UGC விதிமுறைகளின்படி NET, SET, முனைவர் பட்டம்,
தேர்வுக்குழு நேர்காணல். இடஒதுக்கீட்டு நடைமுறை
இவற்றையெல்லாம் கடந்து பணியில் சேர்ந்த பேராசிரி
யரிடமும், “உங்களது தகுதியை மீண்டும் நிரூபியுங்கள்”
என்று அரசு கூறும் நாள் வந்தால், அது கல்வித் தரத்தின்
வெற்றியா? அல்லது நிரவாகத்தின் தோல்வியா?

அரசு நியமித்த ஆசிரியரையும் அரசு நம்பவில்லை.
அரசு அங்கீகரித்த பட்டத்தையும் அரசு நம்பவில்லை.
பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் மதிப்பெண்களையும்
அரசு நம்பவில்லை.
அப்படியானால், நம்பிக்கை இல்லாத கல்வி அமைப்பை
ஏன் நடத்த வேண்டும்?

ஒரு மாணவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பள்ளியில்
படிக்கிறான். பின்னர் ஆண்டுகள் கல்லூரியில் படிக்கிறான்.
நூற்றுக்கணக்கான வகுப்புகளில் பங்கேற்கிறான்.
ஆயிரக்கணக்கான மணி நேரம் கற்றுக்கொள்கிறான்.

ஆனால் இறுதியில் மூன்று மணி நேரத் தேர்வுதான்
அவனது வாழ்க்கையை முடிவு செய்கிறது.

இது கல்வியா?

அல்லது கல்வி

யின் பெயரில் நடை

பெறும் அந்தியா?

தேர்வு முடிவுகள்

வெளியாகும் ஒவ்

வொரு ஆண்டும்

செய்தீர்கள் எங்களில்

வரும் செய்திகள்

மனதை உலுக்கு

கின்றன.

“மருத்துவக் கனவு நொறுங்கியது.”

“மதிப்பெண் குறைந்ததால் மன உளைச்சல்.”

“தேர்வுத் தோல்வியால் மாணவர் தற்கொலை.”

இவை வெறும் செய்தித் தலைப்புகள் அல்ல.

ஒரு கல்விக்கொள்கையின் தோல்விக்கான சாட்சிகள்.

ஒரு மாணவன் தோல்வியடைந்தால் அவன் மட்டும்

அழுவதில்லை.

அவனது தாயும் அழுகிறாள்.

தந்தையும் உடைந்து போகிறார்.

குடும்பம் முழுவதும் மனவேதனையில் மூழ்குகிறது.

பல பெற்றோர்கள் தங்கள் வருமானத்தை விட அதிக

மாகக் கடன் வாங்கி பயிற்சி மையங்களில் குமுந்தை

களைச் சேர்க்கின்றனர். ஆண்டுகள் கணக்கில் பயிற்சி.

இலட்சக்கணக்கில் செலவு. இறுதியில் ஒரே ஒரு தேர்வு.

அந்த ஒரு நாளில் குமுந்தைக்கு உடல்நலக் குறைவு

ஏற்பட்டால்?

தேர்வு மையத்தில் தொழில்நுட்பக் கோளாறு

ஏற்பட்டால்?

கேள்வித்தாளில் தவறு ஏற்பட்டால்?

அதற்கான பொறுப்பை யார் ஏற்கப் போகிறார்கள்?

தேர்வு முகமையா?

அரசா?

அல்லது “விதி” என்று சொல்லி குடும்பங்களை ஆறுதல்

கூறிவிடப் போகிறோமா?

இன்று இந்தியாவில் கல்வியை விட பயிற்சி மையங்

கள் வளர்கின்றன.

பள்ளிகளை விட கோச்சிங் சென்டர்கள்

பெருகின்றன.

ஆசிரியர்களை விட தேர்வு ஆலோசகர்கள் அதிகரிக்கின்றனர்.

இது கல்வி சீர்திருத்தமா?

அல்லது கல்வியின் வணிகமயமாக்கலா?

தேர்வுகளைப் பெருக்குவது கல்விச் சீர்திருத்தம் அல்ல.

கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதுதான் உண்மையான சீர்திருத்தம்.

தரமான கல்வியை உருவாக்க வேண்டுமானால், முதலில் தரமான பள்ளிகளை உருவாக்குங்கள்.

பல்கலைக்கழகங்களை வலுப்படுத்துங்கள்.

ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்ச்சியான பயிற்சிகளை அளிப்புங்கள்.

ஆராய்ச்சிக்கு நிதி ஒதுக்குங்கள்.

மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை ஊக்குவிப்புங்கள்.

ஆனால், இவற்றையெல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு, ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒரு புதிய தேர்வு என்ற அணுகுமுறை, கல்வியை முன்னேற்றாது.

தேர்வுகளை நடத்தும் முகமைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, மாணவர்களின் மன அழுத்தமும் அதிகரிக்கிறது.

பெற்றோரின் பொருளாதாரச் சமையும் அதிகரிக்கிறது. ஆசிரியர்களின் தொழில்முறை சுதந்திரமும் குறைகிறது.

இறுதியில், கல்வி ஒரு உரிமையாக இல்லாமல், தேர்வுகளின் வழியாக மட்டுமே கிடைக்கும் வாய்ப்பாக மாற்றப்படுகிறது.

கல்வி உரிமையைப் பாதுகாக்கும் தி.மு.க.வின் தொடர் குரல்

மருத்துவக் கல்வி சேர்க்கைக்கான NEET தேர்வு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, தமிழ்நாட்டில் அதன் தாக்கம் குறித்து தொடர்ச்சியான அரசியல் மற்றும் சமூக விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த விவகாரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கல்வியில் சமூகநீதி, மாநில உரிமை மற்றும் சமமான வாய்ப்பு ஆகிய கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ந்து தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி வருகிறது.

2021ஆம் ஆண்டு கழகத்தலைவர் அவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, தமிழ்நாடு அரசு, ஒப்புவெற்ற நீதிபதி ஏ.கே.ராஜன் தலைமையில் உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்து, NEET தேர்வின் சமூக மற்றும் கல்வி தாக்கங்களை குறித்து விரிவான ஆய்வை மேற்கொண்டார்.. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில், தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் NEET விலக்கு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டது. ஒப்புதல் கிடைக்காத நிலையில், அதே மசோதா மீண்டும் சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டு, மாநிலத்தின் நிலைப்பாடு உறுதியாக பதிவு செய்யப்பட்டது.

இந்த விவகாரத்தில் தற்போது ஆளும் அரசு ஒன்றிய அரசியல் தொடர்ந்து விலக்கு கோரி வலியுறுத்தவேண்டும். உச்சநீதிமன்றத்திலும் தனது சட்ட நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக முன்னெடுக்க வேண்டும். இவை, ஒரு தேர்வுக்கு எதிரான அரசியல் எதிர்ப்பு மட்டுமல்ல; கல்வி வாய்ப்பில் சமூகநீதியை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையிலான முயற்சிகளாக முன்வைக்கப் படவேண்டும்.

இதே போன்று.

ஆசிரியர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களின் நியமனத்திலும், பணியில் இருக்கும் கல்வியாளர்களின் தொழில்முறை மரியாதை பாதுகாக்கப்பட

வேண்டும் என்பது முக்கியமான கொள்கையாகும். ஏற்கெனவே தகுதித் தேர்வுகள், நேர்காணல்கள், பல்கலைக்கழக விதிமுறைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் புதிய தகுதித் தேர்வுகளை விதிப்பது கல்வி அமைப்பின் மீது நம்பிக்கையின்மையை உருவாக்கும். இதற்கு மாற்றாக, ஆசிரியர்களின் திறன் மேம்பாடு, தொடர்ச்சியான பயிற்சி, ஆராய்ச்சி ஊக்குவிப்புமற்றும் தரமான கல்விச் சூழலை உருவாக்குவதே முன்னுரிமையாக இருக்க வேண்டும்.

கல்விக்கொள்கை என்பது தேர்வுகளைப் பெருக்குவதற்கான கருவியாக அல்ல; சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கருவியாக இருக்க வேண்டும். அதுவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வரும் கல்வித் தத்துவத்தின் மையக் கருத்தாகும்.

“தேர்வுகள் அல்ல. கல்வி வாய்ப்புகள்தான் சமூகநீதியை உருவாக்கும்” என்ற கொள்கையே தி.மு.க.வின் அடிப்படைச் சிந்தனையாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

ஒரு நாகரிகமான நாடு, தனது இளைஞர்களின் கனவுகளை நம்பிக்கையால் வளர்க்க வேண்டுமே தவிர, முடிவில்லாத தேர்வுகளால் சோதிக்கக் கூடாது.

நாட்டிற்கு தேவை புதிய தேர்வு முகமைகள் அல்ல.

நம்பிக்கைக்குரிய கல்வி அமைப்பே தேவை.

மாணவர்களைத் தேர்வுகளால் அளவிடும் கொள்கை அல்ல; அவர்களின் திறமையை வளர்க்கும் கொள்கையே தேவை.

அதனால்தான் இன்று கேட்க வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்வி:

“இன்னும் எத்தனை தேர்வு முகமைகள்?” என்பதல்ல;

“ஏன் இவ்வளவு தேர்வு முகமைகள்?” என்பதுதான்!

திராவிட இயக்க தீரர்கள் நினைவு நாள்

நெல்லை வே.ஆழ்வார் ஜூலை 28 (2008)

தனது இளமைப் பருவத்திலேயே கழகக் கொள்கையில் ஈடுபாடு கொண்டு கழகப் பணியாற்ற தொடங்கியவர்.

தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாக திருநெல்வேலி நகரச் செயலாளராகவும், கழகத்திற்கு சோதனை ஏற்பட்டபோது நகர பொறுப்பாளராகவும், பின்னர் பொதுக்குழு உறுப்பினராகவும் கழகத்தில் பொறுப்பு வகித்தவர்.

திருநெல்வேலி நகர்மன்ற உறுப்பினராக கழகத்தின் சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, பணியாற்றி அப்பகுதி மக்களின் நன்மதிப்பை பெற்றவர்.

கழகம் நடத்திய பல போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் குறிப்பாக, மிசா சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டு சிறை சென்றவர்.

தலைமைக் கழகம்

தி.மு.க.